Lietas arhīva Nr. CA-0717-23/24
ECLI:LV:RAT:2023:0328.C33555021.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023.gada 28.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente Marika Bebriša,

tiesnese Gunta Freimane,

tiesnese Anita Grāvīte,

izskatīja rakstveida procesā Brīvības bulvārī 34, Rīgā civillietu maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" administratores /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ *(/pers. C/)*, /pers. E/ un /pers. F/ *(/pers. F/)* par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. C/ *(/pers. C/)*, /pers. E/ un /pers. F/ *(/pers. F/)* apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2022. gada 4. augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" administratore /pers. B/ 2021.gada 20.oktobrī cēlusi pirmās instances tiesā prasību pret /pers. C/ *(/pers. C/),* /pers. E/ un /pers. F/ *(/pers. F/)* (turpmāk - atbildētāji) par zaudējumu piedziņu.

Pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 65.panta pirmās daļas 8.punktu, Komerclikuma 169. pantu, Civillikuma 1770., 1771., 1772., 1775., 1779. pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt solidāri no atbildētājiem par labu prasītājai nodarītos zaudējumus 14 234,21 EUR apmērā.

[1.1] No Komercreģistra datiem konstatējams, ka prasītājas valdes locekļi laika periodā no 2011.gada 13.oktobra līdz 2020.gada 25.septembrim ir bijuši atbildētāji.

No Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 25.oktobra lēmuma "Par SIA "/Nosaukums/" nodokļu audita rezultātiem izriet, ka prasītāja nav ievērojusi likuma "Par grāmatvedību" 2.panta prasības un 7.pantu; likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas pirmā un otra punkta prasības.

[1.2] Prasītāja uzskata, ka tādējādi atbildētāji kā prasītājas valdes locekļi nav rīkojušies atbilstoši Komerclikuma 169.pantā noteiktajiem priekšrakstiem, jo nav pildījuši savus pienākumus kā krietns un rūpīgs saimnieks, bet ir pieļāvuši tādus normatīvo aktu pārkāpumus, kuru rezultātā Valsts ieņēmumu dienests ir aprēķinājis papildus gan nodokļu maksājumu (valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas) 2421,71 EUR apmērā, gan soda naudas 11 571,57 EUR (valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas soda naudu 7265,13 EUR un iedzīvotāju ienākumu nodoklis soda naudu 4306,44 EUR) apmērā, gan valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma naudu 240,93 EUR - kopā 14 234,21 EUR.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas tiesneses 2021.gada 29.oktobra lēmumu prasība tikusi nodrošināta, ierakstot aizlieguma atzīmi valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" reģistrā /pers. E/ piederošajai Motorlaivai FINVAL 475 EVO JS, VIN. Nr. /numurs/; aizlieguma atzīmi valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" reģistrā /pers. C/ *(/pers. C/)* piederošajam transportlīdzeklim LEXUS RX450H, VIN. Nr./numurs/, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/; aizlieguma atzīmi valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" reģistrā /pers. F/ *(/pers. F/)* piederošajam transportlīdzeklim SUBARU OUTBACK, VIN. Nr./numurs/, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, nosakot, ka summas apmērs, līdz kurai sniedzas prasības nodrošinājums ir 14 234,21 EUR.

[3] Pirmās instances tiesā saņemti atbildētāju paskaidrojumi, kuros viņi prasību neatzīst un uzskata to par nepamatotu.

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 4.augusta spriedumu prasību apmierināta.

Tiesa nosprieda piedzīt solidāri no /pers. C/ (/pers. C/), /pers. E/, /pers. F/ (/pers. F/) par labu maksātnespējīgajai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" zaudējumus 14 234,21 EUR, nosakot, maksātnespējīgajai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt solidāri atbildētājiem 6% gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīdu par šādiem apstākļiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 22.septembra spriedumu civillietā Nr.C29387220 pasludināts prasītājas maksātnespējas process un ar tiesas spriedumu par administratoru iecelta /pers. B/. Ieraksts par sabiedrības maksātnespējas pasludināšanu ir izdarīts 2020.gada

25.septembrī.

Uz maksātnespējas pasludināšanas brīdi tiesības pārstāvēt prasītāju bija atbildētājiem kā valdes locekļiem ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi *(lietas 84.-86.lapa)*. Atbildētāji bija sabiedrības valdes locekļi ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi no 2011.gada 13.oktobra līdz 2020.gada 25.septembrim.

[4.2] Maksātnespējas likuma 65.panta 8.punktā noteikts, ka pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators izvērtē un ceļ tiesā prasības pret juridiskās personas pārvaldes institūciju locekļiem un kapitālsabiedrības dalībniekiem (akcionāriem), par viņu nodarīto zaudējumu atlīdzību, kā arī pret personālsabiedrības personiski atbildīgajiem biedriem sakarā ar viņu pienākumu ar savu mantu atbildēt par personālsabiedrības saistībām.

No lietā iesniegtā kreditoru prasījumu reģistra uz 2020.gada 27.oktobri redzams, ka administratore ir atzinusi prasītājas kreditora prasījumus par kopējo summu 33 949,50 EUR, tai skaitā Valsts ieņēmumu dienesta kopējo prasījumu 19 295,85 EUR apmērā *(lietas 82.-83.lapa)*.

Prasītājas maksātnespējas administratore savā prasībā lūgusi piedzīt solidāri no atbildētājiem zaudējumus 14 234,21 EUR, kuri sastāv no sabiedrībai algas nodokļu audita laikā papildu nomaksai budžetā noteiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksām 2421,71 EUR apmērā, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksu soda naudas 7265,13 EUR apmērā, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma naudas 240,93 EUR apmērā un iedzīvotāju ienākuma nodokļa soda naudas 4306,44 EUR apmērā.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka parāda apmēru pierāda šādi pierādījumi.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 25.oktobra lēmumu Nr.30.2-23.31.2/37657 "Par SIA "/Nosaukums/" nodokļu audita rezultātiem" nolemts papildus aprēķināt prasītājai nodokļu maksājumus 19 285,94 EUR, tai skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 3302,80 EUR apmērā, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas soda nauda 9908,40 EUR apmērā, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma nauda 335,11 EUR, iedzīvotāju ienākuma nodoklis soda nauda 5739,63 EUR *(lietas 12.-54.lapa)*.

No Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 25.oktobra lēmuma Nr.30.2-23.31.2/37657 "Par SIA "/Nosaukums/" nodokļu audita rezultātiem" izriet šādi secinājumi: Prasītāja nav pilnībā uzskaitījusi darbinieku nostrādātās stundas un aprēķinājusi darba samaksu, t.i., darba laika uzskaites tabeles netiek kārtotas atbilstoši faktiski nostrādātajam laikam un auditā nav nosakāmas darbinieku faktiski nostrādātās stundas. Pārbaudei nav iesniegti dokumenti, pēc kuriem varētu konstatēt katra darbinieka faktiski veiktā darba apjomu. Arī no būvdarbu pasūtītāju sniegtās informācijas nav konstatējams, kuri prasītājas darbinieki nodarbināti katrā objektā. Darbinieku sniegtajos paskaidrojumos norādītais par saņemto darba samaksu un nostrādātajām darba stundām neatbilst prasītājas grāmatvedības uzskaites dokumentos norādītajam. Prasītāja deklarējusi būvniecības pakalpojumu saņemšanu no juridiskām personām un vienlaikus saviem darbiniekiem deklarējusi nepilnu darba laiku.

No Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 25.oktobra lēmuma "Par SIA "/Nosaukums/" nodokļu audita rezultātiem izriet, ka sabiedrība nav ievērojusi likuma "Par grāmatvedību" 2.panta prasības un 7.pantu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas pirmā un otra punkta prasības.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Ģenerāldirektores 2020.gada 21.februāra lēmumu Nr.30.2-22.13/721 "Par SIA "/Nosaukums/" sūdzības izskatīšanu nolemts atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Algas nodokļu audita daļas Otrās nodaļas vadītājas I.Mincānes 2019.gada 25.oktobra lēmumu Nr.30.2-23.31.2/37657 daļā par prasītājai papildu nomaksai budžetā noteiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 2421,71 EUR, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas soda naudu 7265,13 EUR, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma naudu 240,93 EUR un iedzīvotāju ienākumu nodokļa soda naudu 4306,44 EUR, kopā 14 234,21 EUR, bet atcelt minēto lēmumu daļā par prasītājai papildu nomaksai budžetā noteiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 881,09 EUR, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas soda naudu 2643,27 EUR, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma naudu 94,18 EUR un iedzīvotāju ienākumu nodokļa soda naudu 1433,19 EUR apmērā *(lietas 55.-76.lapa)*.

Ar 2020.gada 29.aprīļa Administratīvās rajona tiesas lēmumu izbeigta tiesvedība administratīvajā lietā Nr.A420153720, kas ierosināta, pamatojoties uz prasītājas pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020.gada 21.februāra lēmuma Nr.30.2-22.13/721 atcelšanu *(lietas 137.-138.lapa)*.

[4.4] Tiesa konstatēja, ka prasība pamatota ar Komerclikuma 169.pantu, kura pirmā daļa noteic, ka valdes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Panta otrā daļa paredz, ka valdes locekļi ir atbildīgi par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai. Savukārt panta trešā daļa paredz, ka valdes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

Tiesa norādīja, ka Komerclikuma 169.pantā paredzētā valdes un padomes locekļa atbildība iestājas, ja tiek konstatēti šādi priekšnosacījumi: 1) sabiedrībai ir nodarīts zaudējums (skat. Civillikuma 1770.-1792. pantu); 2) bijusi amatpersonas rīcība, respektīvi - darbība vai bezdarbība; 3) pastāv cēloņsakars starp amatpersonas rīcību un sabiedrības zaudējumu. Tāpat vērā ņemama ir kasācijas instances tiesas judikatūrā nostiprināta atziņa, ka mantas sastāvā ietilpstošo aktīvu samazinājums (tostarp VID aprēķinātās valsts budžetā iemaksājamās naudas summas (nodokļu parāds, nokavējuma un soda nauda), kuru samaksa nav veikta kapitālsabiedrības maksātnespējas dēļ) ir uzskatāms par mantisku pamatumu Civillikuma 1770.panta izpratnē. Līdz ar to saistību apmēra palielināšanos, ko izraisījis tiesību pārkāpums, nevar traktēt kā priekšā stāvošu zaudējumu, kas nav jāatlīdzina *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta (paplašinātā sastāvā) 2016.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr. SKC-7/2016 (C39072411) 11.punktu un tajā norādīto tiesību doktrīnu un judikatūru)*.

Komerclikuma 169.pants neparedz pienākumu sabiedrībai pierādīt valdes (padomes) locekļa vainu, bet, gluži pretēji, tas noteic šīs amatpersonas vainas prezumpciju. Atbildība neiestājas vienīgi tad, ja valdes (padomes) loceklis pierāda, ka attiecīgajā situācijā ir rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, respektīvi - nav pielaidis pat vieglu neuzmanību. Maksātnespējas procesa administratoram, kurš cēlis prasību pret valdes locekli, ir jāpierāda, pirmkārt, sabiedrībai (kreditoru kopumam) nodarīto zaudējumu fakts un apmērs; otrkārt, cēloniskais sakars starp zaudējumiem un valdes locekļa rīcību; treškārt,

kā šie zaudējumi ir samazinājuši kreditoru prasījumu apmierināšanas iespējas maksātnespējas procesā, bet valdes loceklis var atbrīvoties no civiltiesiskās atbildības, pierādīdams savas rīcības atbilstību krietna un rūpīga saimnieka kritērijiem.

[4.4.1] Tiesa secināja, ka laikā, kad atbildētāji kā valdes locekļi vadīja un pārstāvēja sabiedrību, viņu rīcībā ir konstatējami vairāki pārkāpumi attiecībā uz normatīvo aktu ievērošanu, jo atbildētāji kā valdes locekļi nav ievērojuši likuma "Par grāmatvedību" (spēkā līdz 2022.gada 1.janvārim) 2.panta prasības un 7.pantu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas pirmā un otra punkta prasības, pamatojoties no lietas materiāliem pievienotā Valsts ieņēmumu dienesta audita rezultātiem par laika periodu no 2018.gada 1.jūlija līdz 2019.gada 31.janvārim.

Tiesa atzina, ka ar 2019.gada 25.oktobra Valsts ieņēmumu dienesta audita rezultātiem apstiprinās, ka sabiedrība, kuru pārstāvēja valdes locekļi, nav pilnībā uzskaitījusi darbinieku nostrādātās stundas un aprēķinājusi darba samaksu, tas ir, darba laika uzskaites tabeles netiek kārtotas atbilstoši faktiski nostrādātajam laikam un auditā nav nosakāmas darbinieku faktiski nostrādātās stundas; pārbaudei nav iesniegti dokumenti, pēc kuriem varētu konstatēt katra darbinieka faktiski veiktā darba apjomu; no būvdarbu pasūtītāju sniegtās informācijas nav konstatējams, kuri prasītājas darbinieki nodarbināti katrā objektā; darbinieku sniegtajos paskaidrojumos norādītais par saņemto darba samaksu un nostrādātajām darba stundām neatbilst prasītājas grāmatvedības uzskaites dokumentos norādītajam; prasītāja deklarējusi būvniecības pakalpojumu saņemšanu no juridiskām personām, bet vienlaikus saviem darbiniekiem deklarējusi nepilnu darba laiku *(lietas 12.-54.lapa)*.

Tādējādi atbildētāji kā valdes locekļi ir pieņēmuši tādus lēmumus, kuru rezultātā prasītāja nespēja nodrošināt nodokļu maksājumu samaksu (zaudējumi) attiecībā pret Valsts ieņēmumu dienestu.

Līdz ar to tiesa secināja, ka atbildētāji kā valdes locekļi bija pieļāvuši rupju neuzmanību, nesamaksājot valstij nodokļus, kuri pamatoti ar 2019.gadā un 2020.gadā pieņemtajiem lēmumiem par nokavēto nodokļu maksājuma piedziņu.

[4.4.2] Tiesa norādīja, ka Maksātnespējas likuma 4.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka juridiskās personas maksātnespējas process ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, kura ietvaros no parādnieka mantas tiek segti kreditoru prasījumi. Piedzītie zaudējumi no komersanta valdes arī ir uzskatāmi par parādnieka mantu.

Atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktajam, valdes un padomes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Valdes un padomes loceklis atbild par zaudējumiem, ko nodarījis sabiedrībai. Valdes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Tālab, pārbaudot vai atbildētājs ir rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, nepieciešams vērtēt atbildētāju darbības, vadot sabiedrību, atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajiem pienākumiem un tiesībām.

[4.4.3] Tiesa secināja, ka saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" (spēkā līdz 2022.gada 1.janvārim) 2.panta pirmo daļu, uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Turklāt, likuma "Par grāmatvedību" (spēkā līdz 2022.gada 1.janvārim) 2.panta trešā daļa noteic, ka par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs. Saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" (spēkā līdz 2022.gada 1.janvārim) 2.panta ceturtās daļas 2.punktu kapitālsabiedrībā uzņēmuma vadītājs ir valde.

Likuma "Par grāmatvedību" (spēkā līdz 2022.gada 1.janvārim) 7.pants noteic, ka grāmatvedības reģistros izdara ierakstus, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem.

Tādējādi tiesa secināja, ka no minētajām tiesību normām izriet, ka sabiedrības valdei ir pienākums kārtot grāmatvedību un saglabāt visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālus, kopijas vai datu attēlus, kā arī atspoguļot grāmatvedībā visus saimnieciskos darījumus, tai skaitā, kas attiecas uz nodarbinātību.

[4.4.4] Atbildētāji kā sabiedrības valdes locekļi ir vadījuši un pārstāvējuši sabiedrību vienos un tajos pašos laika periodos. No Komerclikuma 221.panta izriet, ka valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību, tālab atbildētājiem, kuri bija valdes locekļi ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, bija pienākums nodrošināt parādnieka grāmatvedības dokumentu kārtošanu atbilstoši faktiskajai situācijai sabiedrībā. Minēto pienākumu valdes locekļi nav tiesīgi deleģēt citai personai vai citai kapitālsabiedrībai.

[4.4.5] Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas pirmais un otrais punkts noteic, ka nodokļu maksātāju vispārīgie pienākumi ir aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas un noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas.

Konstatējot, ka atbildētāji nav precīzi uzskaitījuši katra sabiedrības darbinieka nostrādātās stundas atbilstoši Darba likuma 130. un 137.pantam, tiesa atzina, ka atbildētāju darbībā pastāv likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 14.punktā definētā izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas, kas ir apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji.

No minētā tiesa konstatēja, ka par valdes locekļa pārkāpuma dēļ sabiedrībai nodarīto zaudējumu apmēru uzskata valsts budžetā ieskaitāmos maksājumus tādā apmērā, kādā tie izveidojušies laikā, kad valdes locekļi rīkojās šīs sabiedrības vārdā, kas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Līdz ar to tiesa atzina, ka atbildētāji kā prasītājas valdes locekļi bija pieļāvuši tādus normatīvo aktu pārkāpumus, kuru rezultātā Valsts ieņēmumu dienests ir aprēķinājis papildus gan nodokļu maksājumu (valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas) 2421,71 EUR apmērā, gan soda naudas 11 571,57 EUR (valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas soda naudu 7265,13 EUR un iedzīvotāju ienākumu nodoklis soda naudu 4306,44 EUR) apmērā, gan valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas nokavējuma naudu 240,93 EUR, viss kopā 14 234,21 EUR.

Tā kā atbildētāji bija pieļāvuši prasītājas saistību apmēra palielināšanos, ko izraisījis tiesību pārkāpums, tiesa atzina, ka atbildētāji savus pienākumus nav pildījuši kā krietns un rūpīgs saimnieks saskaņā ar Komerclikuma 169.pantā noteiktajiem priekšrakstiem.

Vienlaikus tiesa atzina, ka atbildētāju iebildumi par to, ka administratore nav pierādījusi savu prasību, neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem. Sabiedrību vada un pārstāv valdes locekļi, kuriem ir pilnvarojums rīkoties ar sabiedrības mantu, un kuru pienākums ir nodrošināt sabiedrības darbības tiesiskumu. Maksātnespējas administratorei nav iespējams panākt parādnieka maksātnespējas procesā pieteikto un atzīto kreditora prasījumu apmierināšanu no parādnieka mantas tieši atbildētāju rīcības dēļ, kas liecina, ka atbildētāji nav rīkojušies kā krietni un rūpīgi saimnieki.

[4.5] Norādot, ka Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, bet atbilstoši Civillikuma 1775.pantam, zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai ir nepieciešams pieradīt trīs priekšnoteikumus (tiesību aizskārēja vainojamu prettiesisku un neattaisnojamu darbību vai bezdarbību; zaudējumu esamību un cēlonisku sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību vai bezdarbību), tiesa atzina, ka ir konstatēti visi trīs priekšnoteikumi zaudējumu piedziņai, tālab no atbildētājiem prasītājas labā solidāri piedzenami zaudējumi 14 234,21 EUR.

Tāpat, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1765.pantu, prasītājai ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājiem likumiskos sešus procentus gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas par laika periodu līdz pilnīgai sprieduma izpildei.

[5] Atbildētāji /pers. C/ *((pers. C/)*, /pers. E/ un /pers. F/ *((pers. F/)*iesnieguši apelācijas sūdzību, kurā pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Atbildētāji savos paskaidrojumos bija norādījuši tiesai par būtiskiem likuma pārkāpumiem no prasītājas administratores puses, atzīstot Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu, bet tiesa šos argumentus nevērtēja.

[5.2] Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore ar savu 2020.gada 21.februāra lēmumu Nr. 30.2-22.13/721 „Par SIA /Nosaukums/ sūdzības izskatīšanu" (turpmāk tekstā - Lēmums) daļēji atcēla sākotnējo VID lēmumu atcēla, atstājot to spēkā par summu EUR 14234.21. 2020.gada 10.martā prasītāja iesniedza Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesas namam pieteikumu par šī lēmuma apstrīdēšanu, un šajā pieteikumā tika ierosināta lieta A420153720.

Tiesvedība lietā A420153720 tika izbeigta ar 2021.gada 29.aprīļa Administratīvās rajona tiesas lēmumu, kurš stājās spēkā 2021.gada 14.maijā, pēc administratores pieteikuma par tiesvedību izbeigšanu.

Prasītājas administratore nepaziņoja kreditoriem par savu nodomu atteikties no prasījumiem. Atbildētāji uzskata, ka saskaņā ar Maksātnespējas likuma 81.panta 1.daļas 6.punktu un šā panta 3.daļu, prasītājas administratorei bija aizliegt atteikties no prasījumiem lietā A420153720, nepaziņojot par to prasītājas kreditoriem.

Atbildētāji uzskata, ka minētie apstākļi pierāda, ka starp pusēm bija strīds par tiesībām (lieta A420153720), bet saskaņā ar Maksātnespējas likuma 75.panta 1.daļu administratorei nebija tiesību atzīt Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu, kurā ir strīds par tiesībām.

Atbildētāju ieskatā prasītājas administratores lēmums par Valsts ieņēmumu dienesta no Lēmuma izrietošā prasījuma atzīšanu ir prettiesisks, bet spriedums ir balstīts uz šo prettiesisko pierādījumu.

[5.3] Atbildētājiem netika paziņots par Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu atzīšanu. Likums neparedz iespēju pārsūdzēt administratores lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu atzīšanu (pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 80.panta 2. un 3.daļu parādnieka pārstāvji un kreditori var apstrīdēt tikai cita kreditora prasījumu, kas izriet no darījuma, bet Valsts ieņēmumu dienesta prasījums no darījuma neizriet). Atbildētāji uzskata, ka spriedumā minētie zaudējumi tika nodarīti prasītājai tika nodarīti vienīgi administratores rīcībā rezultātā, bet atteikšanās no prasījumiem lietā A420153720 būtiski aizkāra atbildētāju intereses, jo tieši pamatojoties uz Lēmumu, administratore cēla prasību par zaudējumu atlīdzināšanu.

[6] Prasītāja iesniegusi paskaidrojumus par atbildētāju apelācijas sūdzību, norādot, ka tā ir nepamatota un noraidāma.

Norādot, ka atbildētāji par savā apelācijas sūdzībā izteiktajiem iebildumiem nebija snieguši paskaidrojumus pirmās instances tiesai, prasītāja lūgusi apelācijas instances tiesu pieņemt jaunus pierādījumus: (1) 01.10.2020. MSIA "/Nosaukums/" administratores /pers. B/ pieprasījumu par informācijas sniegšanu un pasta čeku; (2) 15.10.2020. atbildētāju atbildi uz 01.10.2020. pieprasījumu; (3) 27.10.2020. paziņojumu par kreditoru prasījuma reģistra nosūtīšanu, kreditoru reģistru, apliecinājuma par e-pasta nosūtīšanu un saņemšanu; (4) Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 08.01.2021. tiesas paziņojumu un e-pastu par saņemšanu.

[7] Pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka konkrētās civillietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama rakstveida procesā, jo visu lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu ir iespējams nodrošināt arī izskatot lietu rakstveidā, bet sabiedrības veselības aizsardzības nolūkos, ir pamats piemērot COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.panta pirmo daļu.

Pusēm 2023.gada 6.janvārī nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[7.1] Lemjot par prasītājas pieteikto lūgumu par jaunu pierādījumu pieņemšanu un pievienošanu lietas materiāliem Civillietu tiesas kolēģija izskaidro, ka pierādījumu pieņemšanu apelācijas instances tiesā reglamentā Civilprocesa likuma 430.pants, kura ceturtā daļā paredz, ka gadījumā, ja apelācijas instances tiesā lietas dalībnieks iesniedz pierādījumus, kurus viņam bija iespējas pieteikt pirmās instances tiesā, un ja apelācijas instances tiesa nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa pierādījumus nepieņem.

[7.1.1] 2023.gada 6.janvārī atbildētājiem nosūtīti prasītājas paskaidrojumi, uzliekot par pienākumu sniegt viedokli par pierādījumu pievienošanu, bet atbildētāji tiesas noteiktajā termiņā atbildi nav snieguši.

Iepazīstoties ar minētajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka visi minētie pierādījumi ir saistīti ar celtās prasības priekšmetu un to nolūks ir pierādīt, ka atbildētāju apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti neatbilst patiesība, jo atbildētāji bija saņēmuši SIA "/Nosaukums/" kreditoru reģistru; atbildētājiem bija zināms, kad un par kādu summu Valsts ieņēmumu dienests iesniedza savu kreditora prasījumu; administratorei bija tiesības atzīt Valsts ieņēmuma dienesta prasījumu.

[7.1.2] Konstatējot, ka pastāv attaisnojoši iemesli minēto pierādījumu neiesniegšanai pirmās instances tiesā, jo pirmās instances tiesā par šos pierādījumus pierādošajiem apstākļiem nepastāvēja strīds, jo atbildētāji uz šādiem apstākļiem nebija norādījuši, bet šie dokumenti ir tieši attiecināmi uz izskatāmo lietu, kā arī to pieņemšana nekavēs lietas virzību, jo lietas dalībniekiem tie ir zināmi, Civillietu tiesas kolēģija nolemj pieņemt un pievienot lietas materiāliem kā pierādījumus: (1) 01.10.2020. MSIA "/Nosaukums/" administratores /pers. B/ pieprasījumu par informācijas sniegšanu un pasta čeku; (2) 15.10.2020. atbildētāju atbildi uz 01.10.2020. pieprasījumu; (3) 27.10.2020. paziņojumu par kreditoru prasījuma reģistra nosūtīšanu, kreditoru reģistru, apliecinājuma par e-pasta nosūtīšanu un saņemšanu; (4) Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 08.01.2021. tiesas paziņojumu un e-pastu par saņemšanu.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma šādu motīvu dēļ:

[8.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums pārsūdzēts pilnā apjomā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība pēc būtības izskatāma pilnā apjomā atbilstoši atbildētāju apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

[8.2] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2022.gada 4.augusta spriedumā sniegtā argumentācija ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus norādot šādus apsvērumus.

[8.2.1] Apelācijas sūdzībā iebilsts, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi atbildētāju paskaidrojumos minētos argumentus par būtiskiem likuma pārkāpumiem no prasītājas administratores puses, atzīstot Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu (argumenti šī sprieduma p. 5.1.).

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka šiem iebildumiem ir formāls raksturs, jo atbildētāji apelācijas sūdzībā norādījuši uz apstākļiem, kurus savos paskaidrojumos pirmās instances tiesā vispār nebija izteikuši. Līdz ar to šie iebildumi nav pamatoti.

[8.2.2] Apelācijas sūdzībā izteikti argumenti par nepieļaujamību veikt piedziņu pēc šajā prasībā norādītā Valsts ieņēmumu dienesta prasījuma (argumenti šī sprieduma 5.2.), kā arī iebildumi par maksātnespējas administratores rīcību, nepaziņojot atbildētājiem būtisku informāciju (argumenti šī sprieduma 5.3.).

Saistībā ar šiem apelatoru argumentiem Civillietu tiesas kolēģija konstatē šādus apstākļus.

[8.2.2.1] Lietā nav strīda, ka VID ģenerāldirektore ar savu 2020.gada 21.februāra lēmumu Nr. 30.2-22.13/721 „Par SIA /Nosaukums/ sūdzības izskatīšanu" daļēji atcēla sākotnējo VID lēmumu, atstājot to spēkā par summu EUR 14234.21. Nepiekrītot šim lēmumam 2020.gada 10.martā atbildētāji prasītājas vārdā iesniedza Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesas namam pieteikumu par šī lēmuma apstrīdēšanu, kurā tika ierosināta lieta A420153720. Minētā tiesvedība tika izbeigta pēc administratores pieteikuma, ar 2021.gada 29.aprīļa Administratīvās rajona tiesas lēmumu, kurš stājās spēkā 2021.gada 14.maijā.

[8.2.2.2] Atbildētāji uzskata, ka tiesvedība lieta A420153720 pierāda, ka starp pusēm bija strīds par tiesībām, bet saskaņā ar Maksātnespējas likuma 75.panta 1.daļu administratorei nebija tiesību atzīt Valsts ieņēmumu dienesta prasījumu, kurā ir strīds par tiesībām.

Atbildētāji norāda, ka prasītājas maksātnespējas administratore nepaziņoja kreditoriem, tai skaitā viņiem, par savu nodomu atteikties no prasījumiem, tālab viņai saskaņā ar Maksātnespējas likuma 81.panta 1.daļas 6.punktu un šā panta 3.daļu bija aizliegts atteikties no prasījumiem lietā A420153720.

Tādējādi atbildētāji uzskata, ka prasītājas administratores lēmums par Valsts ieņēmumu dienesta prasījuma atzīšanu bija prettiesisks, pārsūdzētais spriedums ir balstīts uz šo prettiesisko pierādījumu.

[8.2.3] Pārbaudot šo iebildumu pamatā esošos faktus Civillietu tiesas kolēģija secina, ka minētie apelatoru iebildumi nav apstiprinājušies šādu apsvērumu dēļ.

[8.2.3.1] Lietā nav strīdu, ka ar maksātnespējas administratores 30.09.2020. lēmumu visi atbildētāji tika iecelti par parādnieka pārstāvjiem

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" maksātnespējas procesā.

2020.gada 1.oktobrī parādnieka pārstāvim /pers. E/ (pārbaudot www.e-latvija.lv informāciju par personu deklarēto dzīvesvietu) tika nosūtīts pieprasījums par informācijas sniegšanu un 30.09.2020. lēmums par visu trīs valdes locekļu iecelšanu par parādnieka pārstāvjiem.

2020.gada 19.oktobrī administratorei tika iesniegta visu trīs atbildētāju (/pers. C/, /pers. E/ un /pers. F/) parakstīta atbildes vēstule (lietvedībā reģistrēta ar Nr. 0414/00157/2020-SAN-MPA), kur cita starpā norādīta visu trīs parādnieku pārstāvju kontaktinformācija (dzīvesvieta un e-pasts saziņai (npsbuilding@inbox.lv.)).

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 78.panta trešajā daļā noteiktajam, 2020.gada 27.oktobrī visiem Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoriem, Maksātnespējas kontroles dienestam, tiesai un parādnieka pārstāvjiem uz viņu norādīto e-pastu /elektroniskā pasta adrese/ tika nosūtīts Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoru prasījumu reģistrs uz 27.10.2020., kurā cita starpā bija iekļauts arī Valsts ieņēmumu dienesta prasījums par summu EUR 19295,85 (galvenais prasījums EUR 17990,70 un blakus prasījums EUR 1305,10).

[8.2.3.2] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka lietā iesniegtie pierādījumi liecina, ka visi atbildētāji bija informēti par Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoru prasījumu reģistru un tajā ietilpstošo Valsts ieņēmumu dienesta pieteikto prasījumu, kā arī faktu, ka maksātnespējas administratore to atzinusi.

Līdz ar to nav pamatots atbildētāju apgalvojums, ka viņi nav saņēmuši Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoru reģistru un viņiem nebija zināms, kad un par kādu summu Valsts ieņēmumu dienests iesniedza savu kreditora prasījumu.

[8.2.4] Saistībā ar ierosināto administratīvo lietu Nr. A420153720, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētāji savā 15.10.2020. atbildē administratorei (Nr. 0414/00157/2020-SAN-MPA) 7.punktā bija norādījuši informāciju par kreditoru sarakstu, kur cita starpā minēts arī Valsts ieņēmumu dienesta prasījums EUR 7672.93. Tāpat šajā vēstulē atbildētāji bija informējuši maksātnespējas administratori par tiesvedību civillietā Nr.C29504218, bet nebija pat pieminējuši, ka atbildētāju ieskatā VID auditā aprēķinātie papildus nodokļi, soda naudas, nokavējuma naudas ir nepamatotas, tālab ticis iesniegts pieteikums Administratīvajā rajona tiesā un ierosināta lieta Nr. A420153720.

No Maksātnespējas likuma 73.panta sestās daļas izriet, ka Nodokļu administrācija (tātad arī VID) prasījumu pamatojošos dokumentu atvasinājumus var neiesniegt, ja prasījuma pamatotību apliecinošu informāciju administrators var iegūt Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmā.

Maksātnespējas administratores lēmums par VID prasījuma atzīšanu un iekļaušanu Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoru prasījumu reģistrā ticis pieņemts 2020.gada oktobrī, un administratore, to pieņemot, par prasījumu apmēru pārliecinājusies VID elektroniskās deklarēšanas sistēmā.

Lietas rakstveida pierādījumi pierāda, ka atbildētāji administratori pirmo reizi par lietu A420153720 informējuši tikai 2021.gada 19.janvārī, kad nosūtot administratorei e-pastā (19.01.2021., plkst.13.19) skanētu 03.01.2021. Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama paziņojumu Nr.A00289-21/27/432 Par administratīvās lietas izskatīšanu 2021.gada 20.janvārī, plkst.9.30., nenosūtot nekādus citus tiesvedības dokumentus.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāji nebija snieguši administratorei savā rīcībā esošās ziņas par lietu A420153720 ne līdz Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" 27.10.2020. kreditoru prasījumu reģistra nosūtīšanai, ne pēc tā nosūtīšanas.

[8.2.5] Maksātnespējas likuma 79.panta otrā daļa noteic, ka katram kreditoram, kurš iesniedzis kreditora prasījumu, tai skaitā arī parādnieka pārstāvim, ir tiesības iepazīties ar kreditoru iesniegtajiem prasījumiem un to pamatotības pierādījumiem, sākot ar astoto dienu pēc kreditoru prasījumu iesniegšanas termiņa beigām.

Maksātnespējas likuma 80.panta trešā daļa paredz, ka parādnieka pārstāvis administratora lēmumu, ar kuru apstiprināts no darījuma izrietošs prasījums, kuru parādnieka pārstāvis neatzīst, ir tiesīgs pārsūdzēt tiesā triju nedēļu laikā pēc kreditoru prasījumu iesniegšanas termiņa beigām. Pārsūdzot administratora lēmumu, vienlaikus pieļaujams var lūgt tiesu noteikt pagaidu aizsardzību. Ja attiecīgais kreditora prasījums iesniegts pēc kreditoru prasījumu iesniegšanas termiņa beigām, parādnieka pārstāvis ir tiesīgs pārsūdzēt tiesā administratora lēmumu, ar kuru apstiprināts no darījuma izrietošs prasījums, kuru parādnieka pārstāvis neatzīst, mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas dienas.

Lietā iesniegtie pierādījumi liecina, ka atbildētāji nebija iesnieguši nekādus iebildumus par Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" kreditoru prasījumu reģistrā norādīto informāciju, nebija lūguši to izskaidrot vai citādi iebilduši, kā arī nebija pārsūdzējuši nevienu administratores lēmumu vai izmantojuši citas Maksātnespējas likumā paredzētās tiesības.

Konstatējot, ka atbildētāji nav rīkojušies aktīvi un nav izmantojuši savas no normatīvajiem aktiem izrietošās tiesības, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem arī atbildētāju argumentus par viņu tiesību aizskārumu, jo neizmantojot savas likumā paredzētās tiesības, ikvienai personai jārēķinās ar šo tiesību zudumu.

[8.2.6] Lietā nav strīdu, ka VID kreditora prasījums tika pieteikts Maksātnespējas likuma 73.pants pirmajā daļā noteiktajā termiņā, t.i., mēneša laikā no dienas, kad maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanu un atbildētājiem tas bija zināms.

Atbildētājiem, uzskatot, ka VID ir pieteicis prasījumu par audita laikā aprēķinātiem papildus maksājumiem, bija pienākums nekavējoties informēt administratori par iesniegto pieteikumu lietā A420153720, iesniegt administratorei detalizētu informāciju un pierādījumus par pieteikumā minētiem faktiem, bet lietas materiāli pierāda, ka atbildētāji šīs darbības nav veikuši.

Lietā nav strīda, ka pieteikums lietā A420153720 bija iesniegts par VID izdotu administratīvo aktu, tālab vērā ņemama Administratīvā procesa

likuma 185.panta pirmā daļa. Minētā likuma norma noteic, ka pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu, atzīšanu par spēku zaudējušu vai spēkā neesošu aptur administratīvā akta darbību no dienas, kad pieteikums saņemts tiesā, savukārt šī panta ceturtā daļa paredz izņēmumus, nosakot, ka panta pirmā daļa neattiecas uz gadījumiem, kad (1) administratīvais akts uzliek pienākumu samaksāt nodokli, nodevu vai veikt citu maksājumu valsts vai pašvaldības budžetā, izņemot sodoša rakstura maksājumus (naudas sodus un soda naudas).

Tādējādi šajā gadījumā arī pieteikuma iesniegšana tiesā par VID lēmumu neapturēja paša pieņemtā administratīvā akta darbību.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāju apelācijas sūdzībā dotā atsauce uz Maksātnespējas likuma 75.panta pirmo daļu, ka "Administrators pilnībā vai daļēji neatzīst kreditora prasījumu, par kuru pastāv strīds starp parādnieku un kreditoru", nav pamatota, jo maksātnespējas administratore tiesiski atzinusi šo VID prasījumu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 75.panta pirmo daļu.

[8.2.7] No apelācijas instancē sniegtajiem maksātnespējas administratores rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka, gatavojoties uz administratīvās tiesas sēdi 29.04.2021., viņa ir iepazinusies ar SIA /Nosaukums/ 10.03.2020. pieteikumu par VID Ģenerāldirektores I. Jaunzemes 2020.gada 21.februāra lēmuma Nr. 30.2-22.13/721 apstrīdēšanu un konstatējusi, ka šis pieteikums nesatur nevienu ar dokumentiem pamatotu argumentu, kuru administratore varētu uzturēt tiesā, lai atspēkotu lēmumā konstatētos pārkāpumus (SIA /Nosaukums/ nav pilnībā uzskaitījusi darbinieku nostrādātās stundas un aprēķinājusi darba samaksu; nav iesniegti dokumenti, pēc kuriem varētu konstatēt katra darbinieka faktiski veiktā darba apjomu, un nodarbinātības vietu; darbinieku sniegtajos paskaidrojumos norādītais par saņemto darba samaksu un nostrādātajām darba stundām neatbilst grāmatvedības datiem u.c.).

Atbildētāji šos apstākļus nav apstrīdējuši, tālab Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt prasītājas maksātnespējas administratores argumentus, ka tieši atbildētāju bezdarbība, nevis kāda neizprotama administratores iniciatīva, bija pamats tiesvedības lietā Nr. A420153720 izbeigšanai.

[8.3] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas argumenti nav apstiprinājušies, tālab ir pamats noraidīt apelācijas sūdzību un apmierināt prasību pilnā apjomā. Pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija vērtē kā pamatotu un labi motivētu, ar pareizu iesniegto pierādījumu novērtējumu.

[8.4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[8.4.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktam par prasītājas prasījumu par zaudējumu 14 234,21 EUR solidāru piedziņu no atbildētājiem maksājama valsts nodeva 747,85 EUR.

Ņemot vērā to, ka prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, no atbildētājiem /pers. C/ *(/pers. C/)*, /pers. E/ un /pers. F/ *(/pers. F/)* valsts ienākumos piedzenama nesamaksātā valsts nodeva 747,85 EUR vienādās daļās, t.i., 249,28 EUR no katra.

[8.4.2] Iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 13,68 EUR apmērā *(lietas 2.lapa)*, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu piespriežami no atbildētājiem valsts ienākumos vienādās daļās, t.i., 4,56 EUR no katra.

[8.5] Ievērojot Civilprocesa likuma 195.panta noteikumus un Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021.gada 15.decembra lēmuma atziņas, atbildētājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no prasītāja likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās, bet neatmaksātās zaudējumu un tiesas izdevumu summas, nepārsniedzot tās apmēru.

Atbilstoši Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*2016.gada 29.janvāra lēmums lietā Nr. SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādītas tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad par laika posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

[8.6] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1] , 430., 432., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt solidāri no /pers. C/ *(/pers. C/)*, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/ *(/pers. F/)*, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgajai SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, zaudējumus 14 234,21 EUR (četrpadsmit tūkstoši divi simti trīsdesmit četri *euro,* 21 cents), atzīstot maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās summas.

Sprieduma labprātīgas izpildes laikā samaksa veicama maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr. /norēķinu konts/, AS "Swedbank".

Piedzīt no /pers. C/ *(/pers. C/)*, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu par prasību 249,28 EUR (divi simti četrdesmit deviņi *euro*, 28 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,56 EUR (četri *euro*, 56 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu par prasību 249,28 EUR (divi simti četrdesmit deviņi *euro*, 28 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,56 EUR (četri *euro*, 56 centi).

Piedzīt no /pers. F/ *(/pers. F/)*, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu par prasību 249,28 EUR (divi simti četrdesmit deviņi *euro*, 28 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,56 EUR (četri *euro*, 56 centi).

Noteikt, ka sprieduma labprātīgas izpildes laikā valsts nodeva iemaksājama: saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV37TREL819045808400B, BIC kods TRELLV22. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija.

Noteikt, ka sprieduma labprātīgas izpildes laikā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21490, un civillietu identificējoša informācija.

Noteikt, ka spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesnese referente M.Bebriša

Tiesnese G.Freimane

Tiesnese A.Grāvīte